

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵהוּ לְסַגּוּלָתוֹ. אָמַר לִיָּה, תִּלְתַּת אַבְהָן אֵלֶיךָ אֶקְרוֹן סַגּוּלָה, בֵּין לְעֵילָא בֵּין לְתַתָּא, בְּגִוּוֹנָא דָּא כְהָנִים לְוַיִּים וַיִּשְׂרָאֵלִים, וְכֹלָא חַד. וְאֵלֶיךָ סַגּוּלָתוֹ שֶׁל קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא, וְסַגּוּלָתוֹ לְתַתָּא, וְדָא הוּא דְכְתִיב (שמות ט) וְהֵייתֶם לִי סַגּוּלָה מִכָּל הָעַמִּים.

וְנָסַע אֶהֱל מוֹעֵד מַחְנֵה הַלְוִיִּים וְגו' (במדבר ב) לְבָתָר מֵה כְּתִיב, וְנָסַע דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם לְעַבְאֹתָם יָמָה. הֵינּוּ שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בְּמַעְרָב, וְאוֹקְמוּהָ. כְּתִיב (בראשית מח) וַיְבָרְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְגו'. וַיִּשָּׂם אֶת אֶפְרַיִם וְגו'. בְּךָ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סָבָא. מָאִי קָא מִשְׁמַע לָן.

אֵלָא בְּךָ יִתְבָּרַךְ יִשְׂרָאֵל לָא כְּתִיב, אוּ בְךָ יְבוֹרַךְ יִשְׂרָאֵל, מֵהוּ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל. אֵלָא, יִשְׂרָאֵל

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְנָסַע אֶהֱל מוֹעֵד מַחְנֵה הַלְוִיִּים וְגו'. אַחַר כֵּן מֵה כְּתוּב? [וְנָסַע] דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם לְעַבְאֹתָם יָמָה. הֵינּוּ שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בְּמַעְרָב, וּפְרָשׁוּהָ. כְּתוּב (בראשית מח) וַיְבָרְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְגו', וַיִּשָּׂם אֶת אֶפְרַיִם וְגו'. בְּךָ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סָבָא. מֵה מִשְׁמִיעֵנוּ?
אֵלָא בְּךָ יִתְבָּרַךְ יִשְׂרָאֵל לָא כְּתוּב, אוּ בְךָ

בְּחַר לֹו יָה וְגו'.
אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵה זֶה לְסַגּוּלָתוֹ? אָמַר לוֹ, שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת הִלְלוּ נִקְרְאוּ סַגּוּלָה, בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה, כְּמוֹ זֶה כְהָנִים לְוַיִּים וַיִּשְׂרָאֵלִים, וְהַכֹּל אַחַד. וְאֵלָה סַגּוּלָתוֹ שֶׁל הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה וְסַגּוּלָתוֹ לְמַטָּה, וְזֶהוּ שְׂכִיבֵי (שמות ט) וְהֵייתֶם לִי סַגּוּלָה מִכָּל הָעַמִּים.

קְדִישָׁא לָא יִבְרַךְ לְעֵלְמָא, אֵלָא בְּךָ, דְּאַנְתָּ בְּמַעְרַב.
 וְכַתִּיב (בראשית לה) אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְּרָה וּרְבֵה. אוֹלִיפְנָא
 דְּחַמָּא עֲמִיה שְׂכִינְתָּא, וְכִדִּין אָמַר בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר. בְּךָ יִבְרַךְ לְעֵלְמָא.

וְהֵיאֵךְ חָמָא, וְהַכְּתִיב (בראשית מח) וְעֵינַי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ
 מִזֹּקֵן וְגו'. אֵלָא שְׂכַל אֶת יַדָּיו כְּתִיב. מָאִי
 שְׂכַל. אֵלָא יְמִינָא חָזָה זְקִיפָא, וְסִטִּי לִיה שְׂכִינְתָּא כְּלַפֵּי
 אֲפָרַיִם, וְאַרְחָ רִיחָא דְשְׂכִינְתָּא עַל רִישִׁיה, כִּדִּין אָמַר
 בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל. וְחַמָּא דְאִיחוּ לְמַעְרַב.

וְדַאי שְׂכִינְתָּא בְּמַעְרַב, וְהָא אוֹקִימְנָא בְּגִין דְּלַחֲוֵי
 בֵּין צַפּוֹן לְדָרוֹם, וְלֹא תַחֲבָרָא בְּנוֹפָא, וְלַמְחֲוֵי
 בְּזוּוּנָא חַד. וְצַפּוֹן מְקַבְּלָא לָהּ תַּחֲוֹת רִישָׁא, וְדָרוֹם
 מְתַבְּקָא לָהּ, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ב) שְׂמֵאלוֹ
 תַּחַת לְרֹאשֵׁי וַיְמִינֹו תַּחֲבֹקֵנִי. וְהָא אוֹקִימְנָא וְדַאי,

לשון הקודש

הַסִּטָּה כְּלַפֵּי אֲפָרַיִם, וְהָרִיחַ רִיחַ שְׂכִינְתָּה עַל
 רֹאשׁוֹ, וְאָז אָמַר בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל, וְרָאָה
 שֶׁהוּא בְּמַעְרַב.

וְדַאי שְׂכִינְתָּה בְּמַעְרַב, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, כִּדִּי
 שִׁיחֶיהָ בֵּין צַפּוֹן לְדָרוֹם, וְלַהֲתַחֲבֹר בְּגוֹף
 וְלַהֲיֹוֹת בְּזוּוּג אֶחָד. וְצַפּוֹן מְקַבְּלָא אוֹתָהּ תַּחַת
 הָרֹאשׁ, וְהַדָּרוֹם מְתַבְּקָא אוֹתָהּ. וְהוּא שְׂכִינְתָּה
 (שיר השירים ב) שְׂמֵאלוֹ תַּחַת לְרֹאשֵׁי וַיְמִינֹו
 תַּחֲבֹקֵנִי. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ וְדַאי, (שם א) מִסְתָּו

יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל. מַה זֶה יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל? אֵלָא
 יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ לֹא יִבְרַךְ אֶת הָעוֹלָם אֵלָא
 בְּךָ, שְׂאֲתָה בְּמַעְרַב, וְכַתוּב (שם לה) אֲנִי אֵל
 שְׂדֵי פְּרָה וּרְבֵה. לְמַדְנֹו שְׂרָאָה עִמּוֹ שְׂכִינְתָּה,
 וְאָז אָמַר בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר. בְּךָ יִבְרַךְ
 אֶת הָעוֹלָם.

וְאֵיךְ רָאָה? וְהָרִי כְּתוּב (שם) וְעֵינַי יִשְׂרָאֵל
 כָּבְדוּ מִזֹּקֵן וְגו'? אֵלָא כְּתוּב, שְׂכַל אֶת יַדָּיו.
 מַה זֶה שְׂכַל? אֵלָא הַיְמִינֹו הָיָה זְקִיפָא, וְהַשְׂכִּינְתָּה

מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁמָה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְלֹא תִחַבְּרָא בְּגוֹפָא,
 וְכִדִּין כְּלָלָא חַד לְאַתְבְּרָכָא עֲלֵמָא. תִּנּוּן, כָּל הָאוּמֵר
 תִּהְלָה לְדוֹד תְּלַת פְּעָמִים בְּכָל יוֹמָא, מוּבְטָח לוֹ
 שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, ^(ד' ק"כ ע"א) וְהָא אוֹקִימָנָא בְּגִין
 לְזוּיָנָא לָהּ לְהֵאִי תִהְלָה, וְלֹא שְׂתַפְחָא בְּכָל יוֹמָא בֵּין
 צָפוֹן לְדָרוֹם.

אֲתֵי בֵר נֶשׁ בְּצַפְרָא, מְקַבֵּל עָלֶיהָ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם
 (כְּמָה דְאַתְמֵר מְסֻדֵר שְׁבַחָא) בְּאֵינּוֹן תְּשַׁבְּחֵן דְקֶאֱמֵר (ע"ב)
 תִּהְלָה לְדוֹד, וּבְלָחוּ הַלְלוּיָהּ דְאֵינּוֹן סְדוּרָא דְעֵשְׂרָה
 תְּשַׁבְּחֵן, דְעֵשְׂרָה כְּתָרִין קְדִישִׁין דְשִׁמְא קְדִישָׁא. וּבְגִין
 כְּדָ עֵשְׂרָה אֵינּוֹן הַלְלוּיָהּ. לְבַתָּר סִיִּים בְּעֵשְׂרָה
 תְּשַׁבְּחֵן, דְאֵינּוֹן (תְּהֵלִים קג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֶדְשׁוֹ וְגו',
 הַלְלוּהוּ וְגו'. מָאן אֵינּוֹן עֵשְׂרָה הַלְלוּיָהּ, וְהָא תְּמֻשָּׁה
 אֵינּוֹן. אֵלָא שְׂרֵי שְׁבַחָא בְּהַלְלוּיָהּ, וְסִיִּים בְּהַלְלוּיָהּ.

לשון הקודש

שאומר תהלה לדוד, וכל ההללויה, שהם
 סדור של עשר תשפחות של עשרה כתרין
 קדושים של השם הקדוש, ומשום זה עשרה
 הם ההללויה. אחר כך סיים בעשר תשפחות,
 שהן: (תהלים קג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֶדְשׁוֹ וְגו',
 הַלְלוּהוּ וְגו'. מי אלה עשרה ההללויה, והרי
 תמושה הם? אלא מתחיל שבת בהללויה,
 ומסיים בהללויה.

שלשמה, בין צפון לדרום, ולהתחבר בגוף,
 ואז כלל אחד להתברך העולם. למדנו, כל
 האומר תהלה לדוד שלש פעמים בכל יום,
 מבטח לו שהוא בן העולם הבא. והרי
 בארנו, כדי לזנוג את התהלה הזו, ושתמצא
 בכל יום בין צפון לדרום.

בא אדם בבקר – מקבל עליו על מלכות
 שמים (כמו שנתבאר, מסדר שבת) באותן התשפחות

לְבַתָּר עֲלוּיָא דְסִדּוּר שְׁבַחָא, בְּאֵז יִשִּׁיר מִשָּׁה,
 דְּאִית בֵּיה פְּלָא. וּבְדָא מְקַבֵּל עָלֶיהָ עוֹל
 מְלֻכוּתָא קַדִּישָׁא. לְבַתָּר אֲשֶׁרִי לֵיה בְּחֶסֶד, בְּסִיּוּמָא
 דְּצִלוּתָא, לְאִתְקַדְּשָׁא בֵּיה. לְבַתָּר בְּצִלוּתָא דְּמִנְחָה
 דְּגִבּוּרָה תְּלִיָּא, וְדִינָא שְׂאֲרֵי. אֲשֶׁתִּיבַח בְּכָל דְּרוּמָא
 (ס"א יומא) דָּא מִטָּה דְּאִתִּיהִיבַת בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם.
 לְאִתְחַבְּרָא בְּזוּזָא דָּא בְּנוּפָא בְּדָקָא יָאוּת. וּמֵאן
 דְּמִסְדֵּר וּמְחַבֵּר לָהּ בְּכָל יוּמָא כְּהֵא גִזּוּנָא, וְדֵאִי
 הוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא.

בְּגִין כִּדְ הָאִי דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם יָמָה, וְאִיהוּ בֵּין
 צָפוֹן לְדָרוֹם. דָּרוֹם רְאוּבֵן מִן סַטְרָא חַד,
 דְּכִתִּיב דְּגַל מַחְנֵה רְאוּבֵן תִּימְנָה. צָפוֹן דֵּן מִסַּטְרָא
 אַחְרָא, דְּכִתִּיב דְּגַל מַחְנֵה דֵּן צְפוּנָה. אֶפְרַיִם, בֵּין דָּא
 לְדָא. אֲשֶׁתִּיבַח מֵעֶרֶב דְּאִיהוּ אֶפְרַיִם, בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם,
 כִּלְא כְּגִזּוּנָא דְּלַעִילָא.

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

יום כף, ודאי הוא בן העולם הבא.
 משום כך דגל של מחנה אפרים ימה, והוא
 בין צפון לדרום. דרום ראובן מצד אחר,
 שכתוב דגל מחנה ראובן תימנה. צפון דן
 מצד אחר, שכתוב דגל מחנה דן צפנה.
 אפרים בין זה לזה. נמצא מערב, שהוא
 אפרים, בין צפון לדרום, הכל כמו למעלה.

לאחר העלוי של סדור השבת באז ישיר
 משה, שיש בו הכל, וכוה מקבל עליו על
 מלכות הקדושה. אחר כך משרה אותה
 בחסד בסוף התפלה, להתקדש בו. אחר כך
 בתפלת מנחה, שהגבורה תלויה והדין
 שורה. נמצא בכל הדרום (היום) המטה הוא
 שנתונה בין צפון לדרום, להתחבר בזווג זה
 בגוף כראוי. ומי שמסדר ומחבר אותה בכל

רָזָא לִיתְבִּי דְרוּמָא אַחוּנָא. וְהָכִי שָׁדֵר לֹון אַחוּנָא,
 מִסְטָרָא דְבוּצִינִין (ס"א מְסֻדְרֵי בוּצִינִין) בְּרִיזִין קְטִירִין,
 דְבָעִיתוּ לִיחְדָּא יְחוּדָא בְּטוּפְסָרָא דְקִטְרָא עֲלָאָה,
 קְבִילוּ עֲלֵיכוּ עוֹל מַלְכוּתָא קְדִישָׁא בְּכָל יוֹמָא
 בְּקַדְמִיתָא, וּבְדָא תַעֲלוּן (ס"א בְּקִשּׁוּרָא) בְּקִסּוּרָא (ס"א
 בְּקִסְטָרָא) קְדִישָׁא דְדָרוּם, וְאַסְחָרוּ סְטְרֵי עֲלֵמָא, עַד
 דְמַתְקִשְׁרוּן בְּקִטְוָרָא חֲדָא, וּבְדָרוּם תְּקִיפוּ (ס"א תְּקִיעוּ)
 דְיוֹכְתָא, וְתַמְן תִּשְׁרוּן.

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאִיל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, אָמַר לִיהּ,
 סִימְנָא לְזוּוּנָא דִּיחֻדָּא מְנִין. אָמַר לִיהּ בְּרִי,
 אַף עַל גַּב דְּאוּקִימְנָא מַלִּין לְכָל סְטֵר וּסְטֵר,
 וְאַתְבְּדְרוּ הָכָא מַלְהָ וְהָכָא מַלְהָ סִימְנָא דָּא נְקוּט
 בִּידְדָּהּ, וְהָכִי הוּא, בְּעֵין סַחְרָא דְמִדְבַּחָא, דְתַנֵּן, וּבָא
 לֹו לְקַרְן דְרוּמִית מְזַרְחִית, מְזַרְחִית צְפוּנִית, צְפוּנִית
 מְעַרְבִית, מְעַרְבִית דְרוּמִית. אָמַר לִיהּ וְהָא לָא יָכִיל

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאֵל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי. אָמַר
 לוֹ, סִימֵן לְזוּוּג הַיְחוּד מְנִין? אָמַר לוֹ, בְּנִי, אַף
 עַל גַּב שְׁבַאֲרֵנוּ דְבָרִים לְכָל צֵד וְצֵד,
 וְהַתְפָּזְרוּ כַּאֲן דְבַר וְכַאֲן דְבַר – סִימֵן זֶה נְקוּט
 בִּידְדָּהּ, וְכַךְ זֶה, כְּמוֹ סְבִיב הַמְזוּבָּח. שְׁלַמְדֵנוּ,
 וּבָא לוֹ לְקַרְן דְרוּמִית מְזַרְחִית, מְזַרְחִית
 צְפוּנִית, צְפוּנִית מְעַרְבִית, מְעַרְבִית דְרוּמִית.
 אָמַר לוֹ, וְהָרִי לָא יָכֹול עַד שְׁמַקְבֵּל עֲלֵיו אָדָם

סוּד לְיוֹשְׁבֵי הַדָּרוּם אַחוּנֹו. וְכַךְ שָׁלַח לְהֵם:
 אַחוּנֹו, מְצַד הַמְּנוּרוֹת (מְסֻדְרִים מְנוּרוֹת) בְּסוּדוֹת
 קְשׁוּרִים, שְׁרָצִיתֵם לִיחַד יְחוּד בְּטוּפְסָא שֶׁל
 קְשֵׁר עֲלִיזִין, קְבִילוּ עֲלֵיכֶם עַל מַלְכוּת הַקְּדוּשָׁה
 בְּכָל יוֹם בְּהַתְחַלְהָהּ, וּבְזֶה תַעֲלוּ (בְּקִשּׁוּר) בְּהַעֲלֵם
 (בְּהִכֵּל) קְדוּשַׁת הַדָּרוּם, וְסוּבְבוּ צְדָדֵי הָעוֹלָם
 עַד שְׁיַתְקַשְׁרוּ בְּקִשּׁוּר אַחַד, וּבְדָרוּם (הַתְחַזְקוּ)
 (תְּקַבְּעוּ) מְקוּם, וְשֵׁם תַהִיוּ.

עַד דְּמִקְבַּל עָלֶיהָ בַּר נָשׁ עוֹל מַלְכוּתָא קְדִישָׁא
בְּקַדְמוּתָא, וְיַהֲיִב עָלֶיהָ עוֹל דָּא, וְאַתְּ אִמְרַת דִּי יִיתִי
לְדָרוּם בְּקַדְמוּתָא.

אָמַר לֵיהּ, כִּלְאֵה הָא אַמִּינָא לָךְ, דִּהָא וּבָא לֹו לְקַרְנֵי,
אַמִּינָא בְּקַדְמוּתָא, וְהָא יַדְעָתָא רָזָא דְקַרְנֵי,
וְדָא הוּא עוֹל מַלְכוּתָא קְדִישָׁא. לְבַתָּר דִּירוּמִית
מְזַרְחִית, דִּתְמָן הוּא אֵילָנָא דְחַיִּי. וְדָא לְאַזְדוּוּנָא לֵיהּ
בְּמִזְרַח דְּאִיהוּ אַבָּא עֲלָאָה. דִּהָא בֶּן מְסִטְרָא דְאַבָּא
קָא אֲתֵי. וּבְגִין כֵּךְ, מְדָרוּם לְמִזְרַח, דִּתּוּקְפָא דְדָרוּם
בְּמִזְרַח הוּא, וּבְעֵי לְאַתְקִשְׁרָא כְּתָדָא, דָּרוּם בְּמִזְרַח.

וּמִזְרַח דְּאַתְקִשְׁרָא בְּצַפּוֹן, (כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (תְּהִלִּים י"ז) וְצַפּוֹנָךְ תְּמַלֵּא
בְּטָנִים) בְּגִין דִּהָאֵי אַשְׁלִים וּמְלֵי נַחְלִין וּמְבוּעֵין,
וְעַל דָּא מְזַרְחִית צְפוּנִית, אֵילִין אַבָּא וְאַמָּא דְדָא
מִתְפָּרְשֵׁן לְעֵלְמִין, וְהָא אוּקְיָמָנָא. וּמַה דְּאַתְמַר
צְפוּנִית, דְּאִיהוּ טְמִירָא עֲלָאָה, וּמְסִטְרָא דִּילָהּ נְפִיק

לשון הקודש

הבן מצד אבא הוא בא. ולכן מדרום למזרח,
שכח הדרום הוא במזרח, וצריך להתקשר
באחד, דרום במזרח.

והמזרח שמתקשר בצפון, (כמו שנאמר (תהלים יז)
וצפונה תמלא בטנם) משום שזה משלים וממלא
נחלים ומעונות, ועל זה מזרחית צפונית, אלו
אבא ואמא שלא נפרדים לעולם, והרי

על מלכות הקדושה בתחלה ונותן עליו על
זה, ואתה אמרת שיבא לדרום בתחלה?
אמר לו, הכל אמרתי לך, שהרי ובא לו
לקרן, אמרתי בתחלה, והרי ידעת סוד
הקרן, וזהו על מלכות הקדושה. אחר כך
דרומית מזרחית, ששם הוא עץ החיים, וזה
ליווג אותו במזרח, שהוא האב העליון, שהרי

צָפוֹן, וְדִינֵינּוּ מִסְטָרָא דִּילָהּ מִתְעָרְוּ, אַף עַל גַּב דְּהִיא
רַחֲמֵי וְחִידוֹ. וְהָא אֹקִימָנָא. וְכֹד אִיהִי נְפֻקְתָּ, צָפוֹן
נְפֻקְתָּ בֵּיהּ, דְּאִיהִי אֶתְפְּלִיל וְאֶתְקַשֵּׁר בְּדָרוּם.

לְבַתָּר צְפוֹנִית מְעַרְבִית, דְּהָא מִסְטָרָא דְאַפָּא נְפִיק
בֵּין, וּמִסְטָרָא דְאַמָּא נְפִיקַת בֵּת. וּבְגִין כֵּן
צְפוֹנִית מְעַרְבִית, וְדָא הוּא קָרוֹן דְקַדְמִיתָא, דְּהִשְׁתָּא
אֶתְקַשֵּׁר בְּצָפוֹן סְתָם. לְבַתָּר בְּעֵי לְקַשְׁרָא לָהּ בְּדָרוּם,
דְּתַמֵּן הוּא קַשְׁוֹרָא דְכֻלָּא, וְגוּפָא בֵּיהּ אֶשְׁתַּכַּח, וְעַל
דָּא מְעַרְבִית דְּרוּמִית.

אֶשְׁתַּכַּח תַּאי קָרוֹן תְּלַת זְמַנִּין, חַד לְקַבְּלָא לִיָּה בַר
נָשׁ בְּקַדְמִיתָא, וְלְבַתָּר הָכִי לְקַשְׁרָא לָהּ
בְּתַרֵּי דְרוּעֵי, לְאֶתְחַבְּרָא בְּגוּפָא, וְלְמַחְוֵי כֻלָּא חַד.
וְדָא הוּא סְדוּרָא דִּיחֻדָּא שְׁלִים. וְכֹל סְטָר וּסְטָר
בְּהָהוּא קַשְׁוֹרָא דְאֶתְחַוֵּי לִיָּה, וְלֹא יַחְלִיף סְטָרָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שֶׁל הַתְּחִלָּה, שְׁפַעַת נְקֻשְׁרַת בְּצָפוֹן סְתָם.
אַחַר כֵּן צְרִיף לְקַשְׁרָה בְּדָרוּם, שְׁשֵׁם הוּא
קַשֵּׁר הַכֹּל, וְהַגּוּף בָּהּ נִמְצָא, וְעַל כֵּן
מְעַרְבִית דְּרוּמִית.

נִמְצָאתָּ קָרוֹן זוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: אַחַת לְקַבֵּל
אוֹתָהּ אָדָם בְּתַחֲלָה, אַחַר כֵּן לְקַשְׁרָה בְּשֵׁמִי
זְרוּעוֹת, לְהַתְּחַבֵּר בְּגוּף וְלִהְיוֹת הַכֹּל אֶחָד.
וְזֶהוּ סְדוּר שֶׁל הַיְחֻד הַשְּׁלֵם. וְכֹל צַד וְצַד

בְּאַרְנָנִי. וְמָה שְׁנֹאמַר צְפוֹנִית, שֶׁהוּא סְטָר
עֲלִיוֹן, וּמַצְדָּה יוֹצֵא צָפוֹן, וּמַצְדָּה מִתְעוֹרְרִים
הַדִּינִים, אַף עַל גַּב שֶׁהִיא רַחֲמִים וְשִׂמְחָה.
וְהָרִי בְּאַרְנָנִי. וְכִשְׁהִיא יוֹצֵאת – צָפוֹן יוֹצֵא
עִמָּה, שֶׁהוּא נִכְלָל וְנִקְשֵׁר בְּדָרוּם.

אַחַר כֵּן צְפוֹנִית מְעַרְבִית, שֶׁהָרִי מַצֵּד
הָאֵפָּא יוֹצֵא בֵּן, וּמַצֵּד הָאֵמָּא יוֹצֵאת בֵּת,
וּמִשּׁוּם כֵּן צְפוֹנִית מְעַרְבִית, וְזֹהִי קָרוֹן

בְּסִטְרָא אַחֲרָא דְלֹא אִיתְחַזֵּי לֵיהּ, בְּגִין דְּלֹא יִתְעַנְשׁ.
 מֵאן דְּעָבִיד ^(דף ק"ב ע"ב) יְחֻדָּא דָּא בְּדַקָּא חַזֵּי כְּמַה
 דְּאִמִּינָא, וּפְאָה חוֹלְקִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתֵּי,
 דְּהָא יַדַּע לְסִדְרָא שְׁבַתָּא דְמֵאֲרִיָּה, וְיְחֻדָּא דְמֵאֲרִיָּה,
 וְלֹא עוֹד אֵלָּא דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּבַח בֵּיהּ.
 עֲלִיָּה בְּתִיב ^(ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח ^(תהלים כה) לְדוֹד אֱלִיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֲשָׂא
 אֱלֹהֵי בְךָ בְּטַחְתִּי וְגו', מָאִי קָא חָמָא דְדוֹד
 לְסִדְרָא הַאי שְׁבַתָּא חֲבִי. וְכִלְהוּ שְׁבַתֵּי דְאֵינוֹן בְּאֵלְפָא
 בֵּיתָא כְּלָהוּ שְׁלָמִין, וְהַאי חֲסָרָא דְלֹא אִית בֵּיהּ ו'.
 וַאֲמַאי סְדוּרָא דָּא לְמַנְפַּל עַל אַנְפִּין.

אֵלָּא ^(פא חזי) רְזָא עֲלָאָה הוּא, גְּנִיז בֵּין תְּבַרִּיא.
 בְּשַׁעֲתָא דְלִילִיא עָאֵל, ^(ושלמא) אֵילָנָא תַתָּאָה
 דְתַלְיָא בֵּיהּ מוֹתָא פְּרִישׁ עַנְפוּי וּמְכַסִּיא לְכֻלָּא.

לשון הקודש

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח, ^(תהלים כה) לְדוֹד אֱלִיךָ ה' נַפְשִׁי אֲשָׂא אֱלֹהֵי בְךָ בְּטַחְתִּי וְגו'. מַה רָאָה דוֹד לְסִדְרַ שְׁבַתָּא זֶה כְּכֹה? וְכָל הַשְּׁבָחִים שֶׁהֵם בְּא"ב, כָּלֵם שְׁלָמִים, וְזֶה חֲסֵר, שְׂאִין בּוֹ ו' וְלָמָּה סְדוּרָא זֶה לְפַל עַל אַנְפִּים?

אֵלָּא סוּד עֲלִיּוֹן הוּא גְּנִיז בֵּין תְּבַרִּים. בְּשַׁעֲהָ שְׁנִכְנַם הַלִּילָה, ^(ושלמא) הָעֵץ הַתַּחְתּוֹן שֶׁהַמּוֹת תְּלוּי בּוֹ, פּוֹרֵשׁ עַנְפוּי וּמְכַסֶּה הַכֹּל.

בְּאוֹתוֹ קָשֶׁר שְׂרָאוּי לוֹ, וְלֹא יִחְלִיף עַד בְּעַד אַחֵר שְׁלֹא רְאוּי לוֹ, כְּדֵי שְׁלֹא יַעֲנֹשׁ. מִי שְׁעוּשָׁה יְחוּד זֶה כְּרָאוּי כְּפִי שְׂאִמְרָנּוּ, אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהָרִי יוֹדַע לְסִדְרַ שְׁבַתָּא רְבוּנוּ וְיְחוּד רְבוּנוּ, וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שְׁהַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּבַח בּוֹ. עֲלִיו כְּתוּב, ^(ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

וְעַל דָּא אֶתְחַשְׁדָּ. וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא טַעְמִין טַעְמָא
 דְּמוֹתָא, וְאַקְדִים בְּר נָשׁ וְנָהִיב לִיה פְּקֻדוֹנָא
 דְּנַפְשִׁיה, וְאַפְקֵדִיה בִּידִיה בְּפְקֻדוֹנָא. וּבְגוֹן דְּנָטִיל
 לוֹן בְּפְקֻדוֹנָא, תָּב פְּקֻדוֹנָא לְמֵאֲרִיה בְּשַׁעְתָּא
 דְּאֲתִי צַפְרָא. כִּד אֲתִי צַפְרָא וְתָב לְגַבִּיה
 פְּקֻדוֹנִיה, בְּעִי לְבָרְכָא לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא,
 דְּאִיהוּ מְהִימָנָא עֲלָאָה.

לְבַתָּר דְּקָם, עָאֵל לְבִי כְּנִישְׁתָּא, מְעֵטֵר בְּטוֹטְפִי.
 אֶתְכְּפִי בְּכִסּוּי דְּצִיצִית. עָאֵל וּמְדַכִּי גְרַמִּיה
 בְּקוּרְבָנִין בְּקֻדְמִיתָא. לְבַתָּר קָבִיל עָלִיה עוֹל מְלֻכוֹתָא
 בְּסִדּוּרָא דְּשַׁבְחֵי דְדוּד, דְּאֵינּוֹן סִדּוּרָא דְּעוֹל מְלֻכוֹתָא.
 וּבְסִדּוּרָא דְּשַׁבְחָא דָּא, אֲשֶׁרָא עָלִיה הָהוּא עוֹל.
 לְבַתָּר סִדּוּרָא דְּעֲלוֹתָא דְּמִיּוֹשָׁב, וְעֲלוֹתָא דְּמְעוּמָד,
 לְקִשְׁרָא לוֹן בְּתָדָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדְשִׁי

אַחֲרֵי שְׁקָם, נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת, מִתְעַטֵּר
 בְּתַפְלִין, מִתְכַּסֶּה בְּכִסּוּי צִיצִית, נִכְנָס וּמְטַהֵר
 עַצְמוֹ בְּקַרְבָּנוֹת בְּתַחֲלָה, אַחֵר כִּד מְקַבֵּל
 עָלָיו עַל מְלֻכוֹת בְּסִדּוּר שֶׁל שַׁבְחֵי דוּד, שֶׁהֵם
 סִדּוּר שֶׁל עַל מְלֻכוֹת. וּבְסִדּוּר שַׁבַּת זֶה מְשַׁרְה
 עָלָיו אוֹתוֹ עַל. אַחֵר כִּד סִדּוּר תְּפִלַּת מִיּוֹשָׁב,
 וְתַפְלָה מְעוּמָד, לְקִשְׁרָם בְּאַחֵד.

וְעַל כִּד מְחַשְׁדֵּי, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעְמִים
 טַעַם הַמּוֹת, וּמְקַדִּים אָדָם וְנוֹתֵן פְּקֻדוֹן נַפְשׁוֹ,
 וּמְפַקֵּד בְּיָדוֹ בְּפְקֻדוֹן. וּמְשׁוּם שְׁלוֹקַת אוֹתָם
 בְּפְקֻדוֹן, חוֹזֵר הַפְּקֻדוֹן לְבַעֲלָיו בְּשַׁעֲה שְׁמַנִּיעַ
 הַבִּקְר. בְּשַׁמְנִיעַ הַבִּקְר וְחוֹזֵר אֵלָיו פְּקֻדוֹנוֹ,
 צְרִיךְ לְבָרֵךְ אֶת הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
 הַנְּאֻמָּן הָעֲלִיּוֹן.

תָּא חֲזִי רְזָא דְמַלְכָּה אַף עַל גַּב דְּעֲלוּתָא תְּלִיָּיא
 בְּמַלּוּלָא וְדַבּוּרָא דְפּוּמָא, כִּלְאֵי תְּלִיָּיא בְּעַקְרָא
 דְּעוּבְדָא בְּקַדְמִיתָא, וְלִבְתֵּר בְּדַבּוּרָא וּבְמַלּוּלָא
 דְּפּוּמָא. מָאן עוּבְדָא, אֵלָּא הֵהוּא עוּבְדָא דְעֵבִיד
 בַּר נָשׁ בְּקַדְמִיתָא, כְּנֻזְנָא דְעֲלוּתָא הוּא, וְלֹא יַצִּילִי
 בַּר נָשׁ עֲלוּתָא, עַד דִּיתְחַזִּי עוּבְדָא בְּקַדְמִיתָא
 כְּנֻזְנָא דְעֲלוּתָא.

עוּבְדָא דְקַדְמִיתָא (ס"א בְּקַדְמִיתָא עוּבְדָא) בְּשַׁעְתָּא דְבַר נָשׁ
 קָאִים, בְּעֵי לְדַכָּאָה גְרַמִּיָּה בְּקַדְמִיתָא.
 וְלִבְתֵּר יִקְבַּל עָלֶיהָ הָאִי עוּל, לְפָרְשָׁא עַל רִישֵׁיהָ
 פְּרִישׁוֹ דְּמִצּוֹתָהּ. לְבְתֵּר יִתְקַשֵּׁר קִשּׁוּרָא דִּיחֻדָּא דְאֵינוּן
 תְּפִלִּין, (מַחוּ תְּפִלִּין) תְּפִלָּה שְׁל רֹאשׁ, וְשֵׁל יָד. וְלֹא תִקְנָא
 לֹון בְּקִשּׁוּרָא חָדָא בְּשִׁמְאָלָא, וְעַל לְבָא, כְּמָה
 דְּאוּקִימְנָא (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשֵׁי וְגו'. וְכַתִּיב
 (שִׁיר הַשִּׁירִים ח) שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ.
 וְהָאֵ אֻקִּימְנָא. וְדָא הוּא עוּבְדָא בְּקַדְמִיתָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

מַעֲשֵׂה רֹאשׁוֹן (בְּרֵאשׁוֹנָה מַעֲשֵׂה) בְּשַׁעְתָּא שְׁאָדָם קָם
 – צְרִיךְ לְמַחֵר עֲצֻמוֹ בַּתְּחִלָּה, וְאַחַר כֵּן יִקְבַּל
 עָלָיו עַל זֶה, יִפְרֹשׁ עַל רֹאשׁוֹ פְּרִיסַת מִצּוֹת.
 אַחַר כֵּן יִקְשֵׁר קִשּׁוּר הַיְחוד, שֶׁהֵם תְּפִלִּין, (מַחוּ
 תְּפִלִּין) תְּפִלָּה שְׁל רֹאשׁ וְשֵׁל יָד, וְלִתְקַנָּם
 בְּקִשּׁוּר אַחַד בְּשִׁמְאָל וְעַל הַלֵּב, כְּפִי שְׁבָאֲרָנוּ
 (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשֵׁי וְגו'. וְכַתִּיב

כֹּא רָאָה סוּד הַדְּבָר, אַף עַל גַּב שְׁתְּפִלָּה
 תְּלוּנָה בְּמַלְל וְדַבּוּר הַפֶּה – הַכֹּל תְּלוּי בְּעַקְר
 הַמַּעֲשֵׂה בַתְּחִלָּה, אַחַר כֵּן בְּדַבּוּר וּבְמַלְל
 הַפֶּה. אֵיזָה מַעֲשֵׂה? אֵלָּא אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה
 שְׁעוּשָׂה הָאָדָם בַּתְּחִלָּה כְּמוֹ תְּפִלָּה זוֹ. וְלֹא
 יִתְפַּלֵּל אָדָם תְּפִלָּה, עַד שִׁירָאָה מַעֲשֵׂה
 בַּתְּחִלָּה כְּמוֹ הַתְּפִלָּה.

לְבַתָּר בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ עָאֵל לְבִי כְּנִישְׁתָּא, יַדְפִּי
 גְּרַמְיָה בְּקַדְמוּתָא, בְּקַרְבְּנִין, בְּמַלּוּלָא
 דְּפוּמָא. לְבַתָּר יִקְבֵּל עָלֶיהָ הָאִי עוֹל מַלְכוּת, לְפָרְשָׂא
 עַל רִישִׁיהָ (פְּרִישׁוֹ דְּמַצּוּה) בְּשַׁבְּחֵי דְדוֹד מַלְכָּא. כְּגוּוֹנָא
 דְּעוּבְדָּא דְּפָרִישׁ עַל רִישִׁיהָ פְּרִישׁוֹ דְּמַצּוּה. וְלְבַתָּר
 צְלוּתָא דְּמִיּוּשָׁב, לְקַבֵּל תְּפִלָּה שְׁל יָד. לְבַתָּר צְלוּתָא
 דְּמַעוּמָד, דְּהִיא לְקַבֵּל תְּפִלָּה דְּרִישָׂא. וְדָא כְּגוּוֹנָא
 דְּדָא. עוּבְדָּא כְּגוּוֹנָא דְּדְבוּרָא. וְדָאִי בְּעוּבְדָּא וּמַלּוּלָא
 תְּלִיָּא צְלוּתָא.

וְאִי פָּגִים עוּבְדָּא, מַלּוּלָא לָא אֲשַׁכַּח אֶתְרַ דְּשַׁרְיָא
 בֵּיהּ, וְלֹא אִיהוּ צְלוּתָא, וְאֲתַפְּגִים הֵהוּא בַר
 נָשׁ לְעִילָא וְתַתָּא. (וְלֹא עוֹד אֱלָא) דְּבַעֲיָנָן לְאַחֲזָא עוּבְדָּא,
 וְלְמַלְלָא מַלּוּלָא עָלֶיהָ, וְדָא הוּא צְלוּתָא שְׁלִים. וְוִי
 לִיהּ לְבַר נָשׁ דְּפָגִים צְלוּתִיהּ, פּוּלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּה.
 עָלֶיהָ כְּתִיב, (יִשְׁעִיהָ א) כִּי תִבּוֹאוּ לְרֵאוֹת פָּנָי וְגו'. גַּם כִּי

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

ואחר כך תפלת מעמד שהיא כנגד תפלין
 של ראש. וזה כמו זה. מעשה כמו דבור.
 ודאי במעשה ודבור תלויה התפלה.
 ואם פוגם את המעשה, הדבור לא מוצא
 מקום ששורה בו, וזו לא תפלה, ונפגם האיש
 ההוא למעלה ולמטה, (ולא עוד, אלא) שצריך
 להראות מעשה ולמלל דבור עליו, וזהו
 תפלה שלמה. אוי לאיש שפוגם בתפלתו,

(ח ט) שימני כחותם על לבך כחותם על
 ורועד. ודרי בארנו. וזהו המעשה שבתחלה.
 אחר כך, בשעה שאדם נכנס לבית הכנסת,
 יטהר עצמו בתחלה בקרבנות, בדבור הפה.
 אחר כך יקבל עליו על מלכות זה, לפרש על
 ראשו (פרישת מצוה) בשבחי דוד המלך, כמו
 המעשה שפורם על ראשו פרישת מצוה.
 אחר כך תפלת מישוב כנגד תפלין של יד,

תִּרְבוּ תִפְלָה אֵינְנִי שׁוֹמֵעַ, דְּהָא בְּעוֹבְדָא וּבְמַלּוּלָא
תְּלִיא מְלֵתָא.

תָּא חַיִּי, פִּינּוּן דְּבֵר נֶשׁ עָבִיד צְלוּתָא כְּגוֹזְנָא דָּא,
בְּעוֹבְדָא וּבְמַלּוּלָא, וְקָשִׁיר קְשׁוּרָא דִּי־יְהוּדָא,
אֲשֶׁתִּכַּח דְּעַל יְדִיהָ מִתְּבַרְכָן עֲלָאִין וְתַתָּאִין. כְּדִין
בְּעֵי לִיהָ לְבַר נֶשׁ לְאַחֲזָא גְרַמְיָה, בְּתַר דְּסַיִים
צְלוּתָא דְּעַמִּידָה, כְּאֵלוּ אֲתַפְטֵר מִן עֲלָמָא, דְּהָא
אֲתַפְרֵשׁ מִן אֵילָנָא דְּחַיִּי, וּכְנִישׁ רַגְלֵי לְגַבִּי הֵהוּא
אֵילָנָא דְּמוֹתָא, דְּאֶהְדֵּר לִיהָ פְּקוּדוֹנִיהָ. כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (בראשית מט) וַיֵּאסֹף רַגְלֵי אֶל הַמָּטָה. דְּהָא אֲוִדִי
חֲטָאוֹ, וְצִלִּי עָלֵיהּוּ.

הַשְׁתָּא בְּעֵי לְאַתְּכַנְשָׂא לְגַבִּי הֵהוּא אֵילָנָא דְּמוֹתָא,
וְלִמְנַפֵּל, וְלִימָא לְגַבִּיהָ אֵלִיד "נַפְשִׁי
אֲשָׂא. בְּקַדְמִיתָא, (דף קכ"א ע"א) יְהִיבְנָא לָךְ בְּפַקְדוֹנָא,
הַשְׁתָּא דְּקַשִּׁירָנָא יִחוּדָא, וְעַבִּידְנָא עוֹבְדָא וּמַלּוּלָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

נִפְרָד מֵעֵין חַיִּים וּכְנִים רַגְלֵי לְאוֹתוֹ עֵין
הַמּוֹת, שֶׁחַחֲזִיר לֹא פְּקוּדוֹנָא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(בראשית מט) וַיֵּאסֹף רַגְלֵי אֶל הַמָּטָה, שֶׁהָרִי
הוֹדָה עַל חֲטָאוֹ וְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם.

עֲכָשׁוּ צְרִיד לְהַתְּכִינֵם לְאוֹתוֹ עֵין הַמּוֹת,
וְלִנְפֵל וְלוֹמַר אֵלֵינוּ, אֵלִיד הִי נַפְשִׁי אֲשָׂא.
בְּהַתְּחִלָּה נִתְּנִי לָךְ בְּפַקְדוֹן. כְּעַת
שֶׁקִּשְׁרֵתִי אֶת הַיְחֻד וְעִשִׂיתִי מַעֲשֵׂה וְדַבּוּר

עֲבוּדַת רַבּוֹנוֹ, עָלָיו כְּתוּב (שְׁעִיָּה א) כִּי תִבְאוּ
לְרֹאוֹת פָּנָי וְגו'. גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלָה אֵינְנִי
שׁוֹמֵעַ. שֶׁהָרִי בְּמַעֲשֵׂה וְדַבּוּר הַדְּבַר תְּלִוּי.

כֹּאֲרֵה, פִּינּוּן שְׂאָדָם עוֹשֵׂה תִפְלוּת כְּךָ,
בְּמַעֲשֵׂה וּבְדַבּוּר, וְקוֹשֶׁר קֶשֶׁר הַיְחֻד, נִמְצָא
שֶׁעַל יְדוֹ מִתְּבַרְכִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּחוּנִים. וְאֵן
צְרִיד הָאָדָם לְהִרְאוֹת עֲצֻמוֹ, אַחֲרֵי שְׁסִים
תִּפְלַת עַמִּידָה, כְּאֵלוּ נִפְטֵר מִן הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי

בְּדַקָּא יֵאוּת, וְאוֹדִינָא עַל חֲטָאֵי, הָא נַפְשֵׁי מְסִירָנָא
 לָךְ וַדָּאֵי.

וַיִּחְזִי בַר נָשׁ גְּרָמִיָּה בְּאֵלוֹ פְּטִיר מִן עֲלֻמָּא, דַּנְּפִשִׁיָּה
 מְסִיר לְהָאֵי אֶתְר דְּמוֹתָא, בְּגִין כִּד לֹא אֵית
 בֵּיה וְאִ"ו, דְּוָא"ו אֵילָנָא דְחַיִּי הוּא, וְהָאֵי אֵילָנָא
 דְּמוֹתָא הוּא. וְהָא קָא מְשַׁמַּע לָן, דְּרִזָּא דְּמַלְכָּה, (מ"א)
 קָא מְשַׁמַּע לָן רִזָּא דְּמַלְכָּה) דְּאֵית חוּבִין דְּלֹא מִתְּכַפְּרָן, עַד
 דְּאֶתְּפִטֵּר בַּר נָשׁ מֵעֲלֻמָּא, הָדָא הוּא דְּכִתְיֹב, (ישעיה כב)
 אִם יִכּוּפֵּר הָעֵזֶן הַזֶּה לָכֶם עַד תְּמוֹתָיו, וְהָאֵי יְהִיב
 גְּרָמִיָּה וַדָּאֵי לְמוֹתָא, וּמְסִיר נַפְשִׁיָּה לְהָאֵי אֶתְר. לֹא
 בְּכַדְוִנָּא כְּמָה בְּלִילִיא, אֶלָּא כְּמָאן דְּאֶתְּפִטֵּר מִן
 עֲלֻמָּא וַדָּאֵי.

וְתַקוּנָא דָּא בְּעֵי בְּכוּוּנָא דְּלִבָּא וּכְדִין קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּא מְרַחֵם עֲלוּי, וּמְכַפֵּר לִיה לְחוּבֵיהּ.
 זַבְּאָה הוּא בַר נָשׁ דִּידַע לְמַפְתִּי לִיה, וּלְמַפְלַח

לשון הקודש

מִתְּכַפְּרִים עַד שֶׁנִּפְטֵר הָאָדָם מִהָעוֹלָם, זֶהוּ
 שְׂכָתוּב (ישעיה כב) אִם יִכּוּפֵּר הָעֵזֶן הַזֶּה לָכֶם עַד
 תְּמוֹתָיו. וְזֶה נִתֵּן עֲצֻמוֹ וַדָּאֵי לְמוֹת וּמְסִיר נַפְשׁוֹ
 לְמָקוֹם זֶה, לֹא בְּכַדְוִן כְּמוֹ בְּלִילִיָּה, אֶלָּא כְּמִי
 שֶׁנִּפְטֵר מִהָעוֹלָם וַדָּאֵי.
 וְתַקוּנָּה זֶה צְרִיךְ בְּכוּנַת הַלֵּב, וְאִזְּ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו וּמְכַפֵּר לוֹ עַל חֲטָאָיו.

כְּרָאוּי וְהוֹדִיתִי עַל חֲטָאֵי, הָרִי נַפְשִׁי
 מִסִּרְתִּי לָךְ בְּוַדָּאֵי.
 וַיִּרְאֶה אָדָם עֲצֻמוֹ בְּאֵלוֹ נִפְטֵר מִהָעוֹלָם,
 שֶׁנִּפְשׁוֹ מְסִיר לְמָקוֹם הַמּוֹת הַזֶּה, מִשׁוּם כִּד
 אֵין בוֹ וְאִ"ו, שְׁוָא"ו עֵין הַחַיִּים הוּא, וְזֶה עֵין
 הַמּוֹת הוּא. וְזֶה בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ, שֶׁסוּד הַדְּבָר
 (מה בא להשמיענו סוד הדבר) - שֶׁנִּשְׁ חֲטָאִים שְׁלֹא

לְמֵאֲרִיָּה, בְּרַעוּתָא וּבְכִוּוּנָא דְלִבָּא. וְוִי לִיָּה לְמֵאֲנִי
 דְאֵתִי לְמִפְתֵּי לְמֵאֲרִיָּה, בְּלִבָּא רְחִיקָא, וְלֹא בְּרַעוּתָא.
 כְּמָה דְאֵתִי אָמַר (תהלים עח) וַיִּפְתְּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבְלִשׁוֹנָם
 יִכְזְבוּ לוֹ וְלִבָּם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ. הוּא אָמַר (תהלים כה)
 אֵלֶיךָ יי נַפְשִׁי אֲשָׁא, וְלֹא כָּל מְלוֹי אֵלָא בְּלִבָּא
 רְחִיקָא, הָא גַּרְם עָלִיָּה לְאַסְתְּלִקָא מִעֲלָמָא, עַד לֹא
 מָטוֹן יוֹמוֹי, בְּזִמְנָא דְהָא אֵילָנָא אֲתַעַר בְּעֲלָמָא
 לְמַעַבְדֵּי דִינָא.

וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַדְבָּקָא נַפְשִׁיָּה וְרַעוּתִיָּה
 בְּמֵאֲרִיָּה, וְלֹא יִיְתִי לְגַבִּיָּה בְּרַעוּתָא כְּדִיבָא,
 בְּגִין דְכִתְיִב, (תהלים קא) דְּוִזְר שְׁקָרִים לֹא יִפּוֹן לְגַנְדֵּי
 עֵינָי. מָאִי לֹא יִפּוֹן. אֵלָא בְּשַׁעֲתָא דְהוּא אֲתַקִּין
 גַּרְמִיָּה לְהָאִי, וְלִבִּיָּה רְחִיקָא מִקּוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא,
 קָלָא נָפִיק וְאָמַר, לֹא יִפּוֹן לְגַנְדֵּי עֵינָי. (אמאי) הָאִי בְּעֵי
 לְאַתְקֵנָא גַּרְמִיָּה, לֹא יִפּוֹן, לֹא בְּעֵינָא דִּיתַתְקֵן. כָּל

 לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

לַעֲשׂוֹת דִּין.

וְלָכֵן צְרִיךְ אָדָם לְהִדְבִּיק נַפְשׁוֹ וּרְצוֹנוֹ
 בְּרַבּוֹנוֹ, וְלֹא יָבֹא אֵלָיו בְּרַצוֹן כּוֹזֵב, מִשׁוֹם
 שְׂכֵתוֹב (שם קא) דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִפּוֹן לְגַנְדֵּי
 עֵינָי. מַה זֶה לֹא יִפּוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא מִתְקִין
 עֲצָמוֹ לְזוֹה וְלִבּוֹ רַחֵק מִן הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 קוֹל יוֹצֵא וְאָמַר: לֹא יִפּוֹן לְגַנְדֵּי עֵינָי. (לקמא) זֶה
 צְרִיךְ לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ, לֹא יִפּוֹן, אֵינּוּ רוֹצֵה

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שׂוֹדֵעַ לְפִתּוֹתוֹ וְלַעֲבֹד לְרַבּוֹנוֹ
 בְּרַצוֹן וּבְכִוּוּנַת הַלֵּב. אוֹי לְמִי שֶׁבָּא לְפִתּוֹת
 לְרַבּוֹנוֹ בְּלֵב רְחוּק, וְלֹא בְּרַצוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (תהלים עח) וַיִּפְתְּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבְלִשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ
 וְלִבָּם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ. הוּא אָמַר (שם כה) אֵלֶיךָ הִי
 נַפְשִׁי אֲשָׁא, וְלֹא כָּל דְּבָרֵי, אֵלָא בְּלֵב רְחוּק,
 זֶה גּוֹרֵם עָלָיו לְהִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם טָרָם שְׂלֵא
 הִגִּיעוּ יָמָיו, בְּזִמְן שֶׁאֵילָן זֶה מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם

שָׁבַן אִי אֶתִי לִי־חָדָא שְׂמָא קְדִישָׁא, וְלֹא מִי־חַד לִיה
בְּדָקָא יְאוּת.

זִכְרָא חוֹלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
דְּאֶתִי, עַל־יֵיהוּ כְּתִיב (ישעיה סו) וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת
כְּבוֹדִי וְגו'. וְכְתִיב, (תהלים קמ) אֵךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ
וְגו'. אַתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנָשִׁיק יְדָוֵי. אָמַר, אֵלְמָלֵא לֹא
אַתִּינָא לְעֵלְמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע מַלְיוֹן אֱלִין דִּי. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, זִכְרָא חוֹלְקָנָא, וְזִכְרָא חוֹלְקֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינּוֹן מִתְדַבְּקִין בְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, דְּכְתִיב, (דברים ד)
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים וְגו'. (ישעיה ס) וְעַמְךָ כָּלָם צַדִּיקִים וְגו'.

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
יְמַלּוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ אֵלּוּ – דִּי לִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
אֲשֶׁרִי חֲלָקִי וְאֲשֶׁרִי חֲלָק יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵי דְבָקִים
בְּקוּדֵשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים וְגו'. (ישעיה ס) וְעַמְךָ כָּלָם צַדִּיקִים וְגו'.
בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלּוּךְ ה' לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן

שְׁתִּיתְקַן. כָּל שָׁבַן אִם הוּא בָּא לִי־חַד שֵׁם
הַקּוּדֵשׁ וְלֹא מִי־חַדוּ בְּרָאוּי.
אֲשֶׁרִי חֲלָקִים שֶׁל הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, עַל־יָהֶם כְּתוּב (ישעיה סו) וּבָאוּ
וְרָאוּ אֶת כְּבוֹדִי וְגו'. וְכְתוּב (תהלים קמ) אֵךְ
צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְגו'. בָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנָשִׁק
יְדָו וְאָמַר, אֵלְמָלֵא לֹא בָּאתִי לְעוֹלָם רַק

פְּרֻשֵׁת נָשִׂא

וַיִּדְבֹר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, נָשִׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
 וְגו'. (במדבר ד) רַבִּי אֲבָא פְתַח, (תהלים לב) אֲשֶׁרִי
 אָדָם לֹא יִחְשׁוּב יי לֹא עֵז וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָה. הַאי
 קָרָא, לֹא רִישִׁיָּה סִיפִיָּה, וְלֹא סִיפִיָּה רִישִׁיָּה. וְאִית
 לְאַסְתִּכְלָא בֵּיה, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תָּא חַיִּי, בְּשַׁעְתָּא דְצְלוֹתָא דְמִנְחָה דִּינָא שְׂרִיָּא
 בְּעֵלְמָא, וַיִּצְחַק תַּקֵּן צְלוֹתָא דְמִנְחָה, וְגִבּוּרָה
 עֲלָאָה שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא, עַד דְּאֲתִי וְעָאֵל לִילִיָּא, בְּגִין
 לְקַבְּלָא לִיה (לְלִילִיָּא), וּמִזְמֵנָא דְשִׂאֲרֵי צְלוֹתָא דְמִנְחָה,
 אֲתַפְּרֵשׁ שְׂמַאלָא לְקַבְּלָא (לִיה) וְאֲתַעֵר לִילִיָּא. בְּתַר
 דְּאֲתַעֵר כָּל אֵינּוֹן גְּטוּרֵי פְתַחִין דְּלִבְר, פְּלָחוּ
 מִתַּעֲרִין בְּעֵלְמָא וְאֲתַפְּשְׁטוּ. וְכָל בְּנֵי עֵלְמָא טַעֲמִין
 טַעֲמָא דְמוֹתָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

פְּרֻשֵׁת נָשִׂא

עֲלִיזָה שׁוֹלֵטת בְּעוֹלָם, עַד שְׂבָא וְנִכְסֵי
 הַלְיָלָה, בְּשָׁבִיל לְקַבֵּל אוֹתוֹ (לְלִילָה). וּמִזְמֵן
 שְׁשׂוּרָה תְּפִלַּת מִנְחָה, נִפְרָד הַשְּׂמַאל לְקַבֵּל
 (אוֹתוֹ) וּמִתַּעֲרַר הַלְיָלָה. אַחַר שְׂמַתְעוֹרְרִים כָּל
 אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַפְּתַחִים שְׂבַחוּיָן, כְּלָם
 מִתַּעֲרְרִים בְּעוֹלָם וּמִתַּפְּשְׁטִים, וְכָל בְּנֵי
 הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעֵם מוֹת.

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר נָשִׂא אֶת רֹאשׁ
 בְּנֵי גֵרְשׁוֹן וְגו'. רַבִּי אֲבָא פְתַח, (תהלים לב)
 אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשׁוּב ה' לֹא עֵז וְאֵין בְּרוּחוֹ
 רְמִיָה. הַפְּסוּק הַזֶּה אֵין רֹאשׁוֹ סוּפּוֹ, וְאֵין סוּפּוֹ
 רֹאשׁוֹ. וַיֵּשׁ לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, וְכֵךְ פְּרֻשׁוּהוּ.
 בַּא רְאָה, בְּשַׁעַת תְּפִלַּת מִנְחָה הַדִּין שׁוֹרָה
 בְּעוֹלָם, וַיִּצְחַק תַּקֵּן תְּפִלַּת מִנְחָה, וְגִבּוּרָה